

Sužīdies Žemaitēja

Kāp pavasari sauli pro maža longeli
I gīvenima mona sugrīža tikiejims ir meili.
Ir aš gērdū, kon saka motineli geruoji –
Ana ronkom savuojom pagluosti mon šērdi.

Ir aš gērdū, kāp tīlē lig dvaseli geruoji
Atsēsied ont lovelis ir galveli mon gluosta.
Gluosta šērdi ronkelēm, katruos daug iškentieja,
Ir tāp artima meili išsauguot mokieja.

Ruodi keli i Krīžiu, tēn, kur kenč Atpirkiejis,
Ir mums vēsims suklopti ton malduo linkieja.
Mumis muoki tikieti, ne tik žuodēs ir darbu
Rēk mīlieti, mīlieti sava artima brongu.

Rēk mīlieti kap bruoli, rēk mīlieti kap savi...
Gērdū, gērdū, kāp saka: rēks tau daugel kentieti.
Rēks kentieti už žuodi, kor rašīti pradiesu,
Rēks kentieti už šērdi, kur mīliesu, mīliesu.

Rēks kentieti už minti. Juk ne visi nuorētu išgērsti,
Kon saka Kristaus Žuodis ir Švēisa.
Juk, brongējē lietovē, žemaitē brongējē,
Už mumis, už vēsus ons pri krīžiaus kentējē.

Ons kentējē pri krīžiaus. Sava krīžiu regiesēt
Ir ožuola balsu ons kalbies jums, kalbies.
Ons nories pasakīti, kad lietovē ir žmuonēs
Tiktā rēk mums tikieti i Dieva maluoni.

Rēk tikiet, ka Tievīni, kap lelēja baltuoji.
Sužīdies Žemaitēja... Aš kartuoju, kartuoju.
Sužīdies Žemaitēja!.. Jau rugelē kap šventi
Kor ne kor sužaliava, kor ne kor prisikieli gīventi.

Ir atvīksat pri Sruojis. Tēn dvi golbis gražuolis
Sava meili iruodi, anuos „mīliu“ kartuoja.
Tieskit ronka i dongu. Tēn žvaigždelē Betliejaus
Mums pašvies jinai kieli. Aš kartuoju, kartuoju...